Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 6ον ★ ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956 ★ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1589

Οἱ Τοῦρκοι νομίζουν ὅτι αἱ Ἀθῆναι θέλουν νὰ γίνουν ἕδρα Πατριαρχείου ὅλου τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ

Ὁμιλοῦν περὶ σχεδίων κοινῶν μὲ τὴν... Μόσχαν!

ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ "ΤΖΟΥΜΧΟΥΡΙΕΤ,,

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ὁ Ὁμὲρ Σαμὴ Τζοσὰρ γράφει εἰς τὴν «Τζουμχουριέτ»:

«Πρέπει νὰ ἀναμένεται καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἀθηνῶν ἐπίθεσις, πρόσθετος εἰς τὰς ἐναντίον τῆς Τουρκίας ρωσσικὰς ὑποκινήσεις καὶ ραδιουργίας εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Τὸ Κάϊρον, ἡ Μόσχα καὶ ἡ Δαμασκὸς ἔδωσαν τὰς χεῖρας εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν διὰ νὰ ἀποκόψουν τελείως τοὺς δεσμοὺς τῆς Τουρκίας μὲ τὰ πρὸς νότον αὐτῆς ἔθνη. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι μαζὺ μὲ τοὺς ἐπιδιώκοντας τοὺς σκοποὺς αὐτούς. Διότι πιστεύει ὅτι ὅσον περισσοτέρας δυσχερείας συναντᾶ ἡ Τουρκία τόσον εὐκολώτερον θὰ εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀποσπάσῃ τὴν Κύπρον. Ἡ Μόσχα εἰχεμεταχειρισθῆ τὴν ὀρθόδοξονἐκκλησίαν ὡς ὄργανον διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν κατάρρευσιν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ χάρις εἰς αὐτὴν τὸ ἐπέτυχεν ἐν μέρει. Τὸ ἴδιον ὅπλον εἴδαμεν νὰ μεταχειρίζωνται καὶ οἱ ἄθρησκοι μπολσεβίκοι μετὰ τὸν 6ον παγκόσμιον πόλεμον. Ἤδη βλέπομεν καὶ τὰς Ἀθήνας νὰ θέλουν νὰ μεταχειρισθοῦν τὸ ἴδιον αὐτὸ μέσον.

»Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ καιροῦ διεξήγοντο διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῆς ἐκκλησίας ταύτης. Ὁ ἑλληνικὸς τύπος γράφει ὅτι αἱ συζητήσεις ἐπ' αὐτοῦ διεξάγονται σφοδραὶ καὶ ὅτι μάλιστα ὑπάρχει καὶ διαφωνία σοβαρὰ μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Τοῦτο εἶναι λίαν φυσικόν. Αἱ διαφωνίαι αὐταὶ δὲν ἔπαυσαν ἀφότου τὸ 1833 ἡ ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον τοῦ Φαναρίου. Ἡ ἐκκλησία ἤθελε νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν της τὸ κράτος, ἐνῷ ἀντιθέτως τὸ κράτος ἤθελε νὰ ἔχῃ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας.

»Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν τὸ πρᾶγμα διαφέρει κάπως. Ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία ἔχει κατὰ νοῦν εὐρύτατα σχέδια, θέλει νὰ περιλάβῃ εἰς τὸν κύκλον αὐτὸν ὅλους τοὺς ἔξω τῆς Ἑλλάδος ὀρθοδόξους. Ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἰσχυρίζεται ὅτι ἐξέλιπε πλέον ὁ ρόλος τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Φαναρίου καὶ ὅτι ὁ τίτλος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὀρθοδοξίας πρέπει νὰ μεταβιβασθῆ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ζητεῖ πρὸς τοῦτο νὰ ἐξαρτηθοῦν ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος αἱ ἐκκλησίαι Κρήτης καὶ Δωδεκανήσων.

»Πρὸ τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου, τὸ Πατριαρχεῖον τοῦ Φαναρίου εἶχεν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν του τρία ἑκατομμύρια ὀρθοδόξων, ἐνῷ σήμερον ποιμαίνει μόνον τοὺς 100.000 ὀρθοδόξους τῆς Τουρκίας. Ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικότητα ὁ Πατριάρχης εἶναι ὁ πνευματικὸς ἀρχηγὸς πολλῶν περισσοτέρων. Εἰς αὐτὸν ὑπακούουν δῆθεν πολὺ ἀρχηγοὶ ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ πατριάρχαι, ὡς καὶ Δωδεκανήσων, τῆς Κρήτης, τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Ἀντιοχείας, τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, τῆς Κύπρου.

»Τώρα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θέλει νὰ ὑπαγάγῃ ὅλους αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ οὕτω νὰ τοὺς μεταχειρίζεται εὐκολώτερον εἰς τὸ πολιτικόν της παιγνίδι. Ἀλλά, εἶναι μᾶλλον βέβαιον ὅτι ἂν ὁ τίτλος τῆς οἰκουμενικότητος ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον τοῦ Φαναρίου, διὰ νὰ μεταβιβασθῆ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηνῶν, τοῦτο θὰ προκαλέσῃ ἀντὶ τῆς ἀνυψώσεως, τὴν κατάρρευσιν τῆς ὀρθοδοξίας.

»Οἱ πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, οἵτινες ἀμφότεροι ἔχουν ταξιδεύσει ἐπανειλημμένως εἰς Μόσχαν καὶ ἡ ἐκκλησία Ἱεροσολύμων θέλουν νὰ συνεχισθῆ ἡ κατάστασις αὐτὴ διὰ νὰ ἔχουν τὸ Πατριαρχεῖον τοῦ Φαναρίου, ὡς προπέτασμα καὶ νὰ ἐνεργοῦν ἐν πάσῃ ἐλευθερία. Καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἐκκλησία τῆς Κρήτης, εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, χάρις εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τοῦ Φαναρίου καί δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ χάσῃ τὴν ἐλευθερίαν της καὶ νὰ ὑπαχθῆ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Ἀθηνῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ Ν. ΥΟΡΚΗΝ

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΕΧΝΗΤΟΥ ΔΟΡΥΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΟΥ ΜΑΣ

ΘΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ 50 ΣΤΑΘΜΟΙ

ΝΕΑ. ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. ὑπ.). Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξαπολυθῆ ὑπὸ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, τὸ 1957, ὁ πρῶτος τεχνητὸς δορυφόρος, ἑκατοντάδες ἐρασιτεχνῶν ἀστρονόμων θὰ βοηθήσουν τοὺς ἐπαγγελματίας συναδέλφους των εἰς τὴν παρακολούθησιν τοῦ πρώτου τεχνητοῦ οὐρανίου σώματος καθὼς τοῦτο θὰ περιστρέφεται πέριξ τοῦ πλανήτου μας. Οἱ ἐρασιτέχνες αὐτοὶ προσεφέρθησαν νὰ λάβουν μέρος εἰς ἕνα πρόγραμμα παρακολουθήσεως τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη «μούνγουωτς» καὶ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἱδρύματος Σμισθόνιαν.

Βάσει τοῦ προγράμματος αὐτοῦ θὰ ἐγκατασταθοῦν ἀνὰ τὴν χώραν πεντήκοντα παρατηρητήρια. Ἀπὸ τὰ παρατηρητήρια αὐτὰ οἱ ἐρασιτέχνες ἀστρονόμοι θὰ δύνανται νὰ παρακολουθήσουν διὰ τηλεσκοπίων τὸν τεχνητὸν δορυφόρον καθὼς τοῦτος θὰ ταξιδεύῃ μὲ ταχύτητα 18.000 μιλίων τὴν ὥραν καὶ θὰ ἐκτελῆ μίαν πλήρη περιστροφὴ τῆς Γῆς ἀνὰ 100 λεπτά.

Τὰ τηλεσκόπια αὐτὰ θὰ εἶναι τοιουτοτρόπως τοποθετημένα ὥστε νὰ σκοπεύουν πρὸς τὴν καθορισθεῖσαν τροχιὰν τοῦ δορυφόρου, καὶ κάθε σταθμὸς θὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ ἀσύρματον βραχέων κυμάτων διὰ νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς ὑπολοίπους συνεχῶς πληροφορίας κατὰ τὸ διάστημα ποὺ ὁ δορυφόρος θὰ εἶναι ὁρατὸς ἀπὸ τὴν σκοπιάν του. Αἱ μεταδιδόμεναι πληροφορίαι θὰ συλλέγωνται ὑπὸ κεντρικοῦ σταθμοῦ ὅπου θὰ ἀναλύωνται καὶ θὰ γίνωνται οἱ κατάλληλοι ὑπολογισμοὶ διὰ νὰ μεταδοθοῦν ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ συγκεντρωτικὴν μορφὴν διὰ τηλεσκοπικῶν μηχανῶν.

Εἰς ἕνα τῶν σταθμῶν τοῦ προγράμματος «ΜΟΥΝΓΟΥΩΤΣ» πλησίον τῆς Οὐάσιγκτων, μία γυνὴ ἐξετάζει ἓν τῶν εἰδικῶν τηλεσκοπίων τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τῶν ἐρασιτεχνῶν παρατηρητῶν

ΕΝΘΥΜΕΙΣΘΕ ΟΤΙ...

1. Τά Χριστούγεν να τοῦ 1948 πολλὰ πακέττα μὲ τρόφιμα, ἐνδύματα καὶ παιγνίδια ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως ΚΕΑΡ εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ ἐμοιράσθησαν εἰς κωφάλαλα παιδιά; Ἡ ὀργάνωσις ΚΕΑΡ, ἡ ὁποία ἱδρύθη ὑπὸ 26 ἐθελοντικῶν φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀπέστειλε τὰ πρῶτα δέματα ἐκ τροφίμων εἰς Γαλλίαν τὸν Μάϊον τοῦ 1946. Ἔκτοτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 10 πρώτων ἐτῶν τῆς δράσεώς της, ἡ ΚΕΑΡ ἀπέστειλε βιβλία, φάρμακα, τρόφιμα, ἐνδύματα, κλπ., εἰς 54 χώρας εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

2. Τὸ περίφημον Ἑλληνικὸν ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ Μουσεῖον Λούβρου τῶν Παρισίων, κατέστη ἀπαραίτητον νὰ μετακινηθῆ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1939 μὲ τὴν ἔκρηξιν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου προκειμένου νὰ διαφυλαχθῆ ἀπὸ πιθανὴν καταστροφήν; Τὸ πρόβλημα τῆς διαφυλάξεως καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν ἐκ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἀντεμετωπίσθη διὰ μιᾶς συμφωνίας ἡ ὁποία ὑπεγράφη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1954 ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ. Σήμερον, τὴν συμφωνίαν αὐτὴν ἔχουν συνυπογράψει 40 ἔθνη.

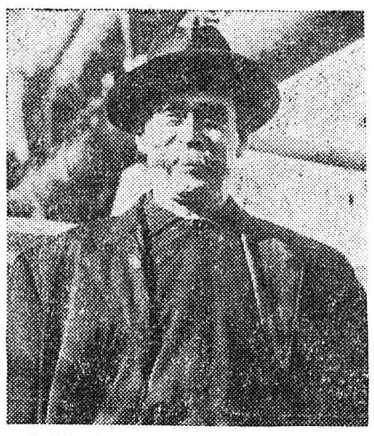

3. Ὁ ναύαρχος Πῆρυ, Ἀμερικανὸς ἐξερευνητὴς τῆς Ἀρκτικῆς, ἦτο 53 ἐτῶν ὅταν ἐλήφθη ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία ἐπὶ τοῦ πλοίου «Ροοζβελτ» εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακάλυψιν τοῦ Βορείου Πόλου τὴν 6ην Ἀπριλίου τοῦ 1909; Ἀποκληθεὶς «ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἠρνήθη νὰ δεχθῆ τὴν ἀποτυχίαν» ὁ Πῆρυ ἀνέλαβεν τὴν πρώτην ἀποστολήν του εἰς τὸν Ἀρκτικὸν τὸ 1886 καὶ ἐσυνέχισε τὰς ἐξερευνήσεις πλέον τῶν 20 ἐτῶν. Σύντροφος τοῦ Πῆρυ εἰς τὴν τελευταίαν του ἐξόρμησιν ἦτο ὁ Νέγρος Ἅστον, οἱ δὲ δύο ἐξερευνηταὶ ἐκάλυπτον 25 μίλια ἡμερησίως.

ΕΙΣ ΔΥΟ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ ΑΝΕΤΕΘΗ ΝΑ ΕΙΣΗΓΗΘΟΥΝ: ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΗ Ο ΩΝΑΣΗΣ ΤΑΣ ΑΕΡΟΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ;

Οἱ ἀντίπαλοί του ἐμφανίζουν τὴν σύμβασιν ὡς μεροληπτικὴν καὶ ἐπιζημίαν

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Δύο βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας ὡρίσθησαν εἰσηγηταὶ διὰ τὸ θέμα τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν τῆς Ἑλλάδος: Ἐκ μέρους τῆς πλειοψηφίας ὁ κ. Πολυζ. Οἰκονομίδης καὶ ἐκ μέρους τῆς μειοψηφίας ὁ κ. Ἀθαν. Γιαννόπουλος.

Τιμὴ διὰ τοὺς συμπολίτας βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι ἐξελέγησαν διὰ νὰ διαφωτίσουν τὴν Ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ἐπὶ τοῦ μεγάλου τούτου θέματος. Τιμὴ μεγάλη, ἀλλὰ καὶ εὐθύνη βαρεῖα. Διότι, ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ Κυβέρνησις συνῆψε σύμβασιν μετὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ Ὠνάσῃ, διὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάθεσιν τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἀλλὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ποὺ ἐπεκύρωσε τὴν σύμβασιν βάσει ψήφου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως ἐπανεφέρθη εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἀκύρωσιν, κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐπιβάλλεται, ὅθεν, μία ἐξαντλητικὴ μελέτη τοῦ θέματος καὶ εἰς αὐτὴν ἀποβλέπουν εἰδικαὶ συνεδριάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁμιλοῦν οἱ ὁρισθέντες εἰσηγηταί, προτοῦ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τὴν συνήθειαν, ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας ὑποστηρίζει τὴν κυβερνητικὴν ἄποψιν καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας τὴν ἄποψιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἕκαστος προσπαθεῖ ν' ἀνεύρῃ στοιχεῖα ἐνισχύοντα τὴν «γραμμήν», ποὺ εἶναι τεταγμένος νὰ ὑποστηρίξῃ, ἐνῷ παραβλέπῃ τὰ ἀντίθετα. Ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς συνηγόρους τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ὑπερασπίσεως εἰς τὰ δικαστήρια... Ἔτσι περίπου συμβαίνει, ἐνῷ δὲν θὰ ἔπρεπε, ἰδίως προκειμένου περὶ σοβαρῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων, ὅπως εἶναι ἡ σύμβασις διὰ τὰς συγκοινωνίας, ποὺ θὰ δεσμεύσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ 20 ἔτη.

Ἡ εὐθύνη, λοιπόν, τῶν εἰσηγητῶν εἶναι νὰ ὑψωθοῦν ἐπάνω ἀπὸ τὴν κομματικὴν παράταξιν εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἀνήκει καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν καλυτέραν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Φυσικά, ἡ εὐθύνη αὐτὴ βαρύνει περισσότερον τοὺς εἰσηγητὰς τῆς μειοψηφίας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰδικὸν προορισμὸν ν' ἀναζητοῦν τὰ ἐλαττώματα τῶν Νόμων καὶ συμβάσεων, ὥστε νὰ γίνωνται θετικοὶ ὑπηρέται τῆς χώρας.

Δὲν σημαίνει τοῦτο ὅτι ἀποκλείεται ἕνας εἰσηγητὴς μειοψηφίας νὰ εὑρεθῆ σύμφωνος πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ ἐγκρίνῃ ἕνα νομοθέτημα. Αὐτὸ ἔχει γίνει πολλάκις καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅπως θὰ εἶναι ἐπίσης πρὸς τιμὴν τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν, ἐὰν ἡ συνείδησίς των τοὺς ψωνάξῃ ὅτι πρέπει νὰ διαφωνήσουν πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ δὲν πνίξουν τὴν φωνήν αὐτήν.

Διὰ νὰ κρατηθῶμεν εἰς τὸ συγκεκριμένον θέμα: Οἱ δύο βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας δίδουν ἐξετάσεις. Ἔχουν καθήκον νὰ μὴν ἐπαινέσῃ ἀδιστάκτως ὁ εἷς τὸ νομοθέτημα ὑπὲρ τοῦ Ὠνάσῃ, οὔτε ὁ ἕτερος νὰ τὸ καταδικάσῃ ἀνεξετάστως. Ἀλλά, νὰ προσπαθήσουν νὰ ἀκολουθήσουν τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των καὶ τῆς φωτισμένης των κρίσεως. Τὸ θέμα εἶναι πολὺ σοβαρὸν καὶ ἡ Κοινὴ Γνώμη θὰ τοὺς παρακολουθήσῃ.

Ἐμεῖς—εὐτυχῶς—δὲν ἔχομεν σχέσιν μὲ κανένα ἐκ τῶν διεκδικούντων τὴν σύμβασιν διὰ τὰς ἀεροπορικὰς συγκοινωνίας καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι τρεῖς: 1) Ἀριστοτέλης Ὠνάσης, 2) ὁ Στέφανος Ζῶτος, πρώην γενικὸς διευθυντὴς τῆς ΤΑΕ καὶ 3) ὁ Σταῦρος Νιάρχος. Γνωρίζομεν, ὅμως, πόσον διαστικὰ περνοῦν τὰ νομοσχέδια εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως καὶ εὑρίσκομεν δικαιολογημένην τὴν ἀπόφασιν τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὅπως ἡ σύμβασις ἀκυρωθῆ. Περιῆλθον δὲ εἰς χεῖρας μας μερικοὶ συγκριτικοὶ πίνακες, οἱ ὁποῖοι, ἐὰν ἀνταποκρίνωνται εἰς τὴν ἀλήθειαν—καὶ αὐτὸ θὰ ξεκαθαρισθῆ εἰς τὴν Βουλὴν—τότε συνιστοῦν μίαν χριστικὴν πρᾶξιν ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἐφοπλιστοῦ, εἰς βάρος δὲ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου.

Ἰδοὺ μερικὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα:

Ὁ Ζῶτος προσφέρει ἐγγύησιν διὰ τὰς προτάσεις του 50.000 δολλάρια καὶ ὁ Νιάρχος 100.000 δολλάρια. Ὁ Ὠνάσης δὲν προσφέρει τίποτε καί... παίρνει τὴν σύμβασιν!

Ὁ Ὠνάσης θέλει νὰ εἶναι ἕνα ποσὸν 1.500.000 δολλαρίων ἔξω ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ οἱ ἄλλοι δύο δὲν θέτουν τοιοῦτον ὅρον. Ἐπίσης, ὁ Ζῶτος προτείνει εἰσαγωγὴν κεφαλαίων 2.000.000 δολλαρίων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Νιάρχος 4.000.000 δολλαρίων, ἐνῷ ὁ Ὠνάσης δὲν προτείνει κ α μ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΑΓΩΝΙΩΔΕΣ ΕΡΩΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΔΕΝ θὰ γίνῃ ΔΥΡΙΟ πόλεμος!

Ἐγγύησις διὰ τὴν εἰρήνην, αὐτὴν τὴν στιγμήν, εἶναι ἡ ἀπασχόλησις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἀντιθέσεις τοῦ ἀνατολικοῦ μπλόκ. Ἀλλά, μεθαύριον;

ΕΑΝ Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΠΙΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΒΟΤΚΑ...

ΠΑΡΙΣΙ. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). Δὲν ὑπάρχει πιὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα: Θὰ γίνῃ πόλεμος; Ὅλα τὰ ἄλλα προβλήματα ἔρχονται δεύτερα. Ἀπὸ τὴν ἀπάντησι ἐξαρτᾶται ἡ ζωή μας, ἡ ζωὴ τῶν παιδιῶν μας, τῆς πατρίδος μας, ἴσως καὶ ὅλης τῆς κατωκημένης γῆς. Λοιπόν, θὰ γίνῃ πόλεμος;

Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ κανεὶς ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι μοιραῖος. Ἐδῶ καὶ ἑκατὸ χιλιάδες χρόνια, οἱ ἄνθρωποι χτυπιοῦνται. Ὑπάρχει, βέβαια, τώρα ἡ ἀπειλὴ ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς μὲ τὰ ἀτομικὰ ὅπλα, ποὺ εἶναι πιθανὸν νὰ συγκρατήσῃ τοὺς ἀνθρώπους στὴν παράφρονα πορεία τους. Ἀλλά, σχετικὰ μὲ τὴν ἐποχή, ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοτε τρομακτικὰ ὅπλα, ὅπως ἡ πυρῖτις, τὰ αὐτόματα, τὰ ἅρματα, τὰ στούκας, τὰ ἀέρια, ποὺ δὲν ἔφεραν τὸ τέλος τῶν πολέμων. Οἱ ἄνθρωποι ἐφεῦρον τοὺς θώρακες γιὰ νὰ σταματοῦν τὶς σφαῖρες, τὰ τείχη ποὺ σταματοῦν τὶς ὀβίδες, τὸ ραντὰρ ποὺ προδίδει τὸν ἐπιτιθέμενο, τὸ ραδιοκῦμα ποὺ ἀναστρέφει τὶς ρουκέτες. Ἔτσι μπορεῖ νὰ ἐξουδετερώσῃ αὔριο καὶ τὴν ἀτομικὴ βόμβα καὶ νὰ παραλύῃ τὴ διάσπασι τοῦ ἀτόμου.

Οὔτε, ἐξ ἄλλου, οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοὶ ἐγγυοῦνται τὴν ἀποτροπὴ τῶν πολέμων. Οὐδέποτε αἱ συνθῆκες ἐτηρήθησαν, σὰν νὰ ἦταν προορισμός τους νὰ σχίζωνται. Οὔτε ἡ ἱερὰ ἀμφικτιονία τῆς Δήλου, οὔτε ἡ μεσαιωνικὴ Παπωσύνη, οὔτε ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἔθεσαν τέρμα στὶς συρράξεις. Οὔτε καὶ ὁ ΟΗΕ ἔχει περισσότερη δύναμι. Ἐπέβαλε τὴν θέλησί του στὴν Ἀγγλία, τὴν Γαλλία καὶ τὸ Ἰσραήλ, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιβάλῃ στὴ Ρωσσία. Καὶ σήμερα, ὅταν μιλοῦμε γιὰ κίνδυνο πολέμου ἐννοοῦμε τὰ δύο μεγάλα ἐμπλόκ, τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Ρωσσία.

Τελικά, ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν συσχετισμὸ αὐτῶν τῶν δύο πραγματικὰ μεγάλων δυνάμεων.

Μιὰ αἰσιόδοξος προοπτικὴ στηρίζεται στὸ ὅτι σήμερα ἡ Ρωσσία δὲν φαίνεται νὰ εἶναι δύναμις ἀνερχομένη. Ὑπέστη μιὰ πρώτη ἀποτυχία στὴν Κορέα. Ὅσο καὶ νὰ εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἐξεμεταλλεύθη τὴν ἐπιτυχία της, πάντως ἡ Ρωσσία ἔχασε τὸν ἀντικειμετικό της σκοπό. Ὑπέστη ἕνα σοβαρώτερο πλῆγμα μὲ τὴν ἀπώλεια τοῦ Στάλιν. Ἡ ρωσσικὴ μοναρχία ἔγινε ἔκτοτε πολυκέφαλη. Τὸ Κρεμλῖνο ἔχασε τὴν ὡραία ἑνότητά του. Ἐξεκαθάρισαν τὸν Μπέρια, ἐξετόπισαν τὸν Μαλένκωφ, ἀποκατέστησαν τοὺς καταδίκους. Ἡ ἀποσταλινοποίησις ἐσκόρπισε σύγχυσι. Ἡ Πολωνία ἐσάλεψε πρὸς τὴν ἀνεξαρτησία, ὕστερα ἡ Οὐγγαρία. Ἡ Μόσχα ἀντέδρασε ἀπελπισμένα στὴν Βουδαπέστη, γιὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ ὅλο τὸ οἰκοδομημά της νὰ καταρρεύσῃ.

Αἰσθανόμεθα, ὕστερα ἀπὸ αὐτά, τὸν πειρασμὸ νὰ δώσουμε στὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα τὴν ἀπάντησι: ΟΧΙ, πόλεμος δὲν γίνεται ΑΥΡΙΟ. Διότι, ἀπὸ τὰ δύο ἐμπλόκ τὸ ἐπιθετικὸ εὑρίσκεται τώρα στὴν κατιοῦσαν. Διότι δὲν εἶναι εἰς θέσιν, ἀπὸ λογικῆς ἀπόψεως, νὰ κάμῃ τὸν πόλεμο, χωρὶς κίνδυνο νὰ ἰδῆ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων γύρω της νὰ ξεσηκώνωνται.

Αὐτὸ τὸ συμπέρασμα ἔχει ἕνα σοβαρὸ μειονέκτημα: Εἶναι συμπέρασμα λογικό. Ἀλλὰ ὁ κόσμος διέπεται πάντοτε ἀπὸ τὴν λογική; Οἱ πόλεμοι δὲν γίνονται μόνον γιὰ λόγους οἰκονομικοὺς ἢ πολιτικούς, γίνονται καὶ κατὰ τύχην.

Ὑποστηρίζουν πολλοὶ ὅτι οἱ προσωπικότητες στὴν ἱστορία ἐκφράζουν ἁπλῶς τὴν ἐποχή τους καὶ τὸ κοινωνικὸ ἢ οἰκονομικὸ ὑπόστρωμα, τίποτε περισσότερο. Παραδέχονται ὅτι ἡ τύχη ἀλλάζει τὴν ζωὴ μεμονωμένων ἀτόμων, ὅπως ὅταν ἕνα παιδὶ σκοτώνεται στὸ δρόμο ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητο, ἐνῷ ἕνα ἄλλο κερδίζει στὸ λαχεῖο. Καὶ βεβαίως, χίλια αὐτοκινητικὰ δυστυχήματα καὶ χίλιες κληρώσεις λαχείου δὲν ἀλλάζουν τὴν τύχη ἑνὸς ἔθνους, ὅμως ἡ τύχη γίνεται κυρίαρχος ὅταν ἐκδηλώνεται ὄχι σὲ κοινοὺς θνητούς, ἀλλὰ σὲ ὁδηγοὺς λαῶν. Λένε γιὰ τὴν μύτη τῆς Κλεοπάτρας, ὅτι ἂν ἦταν στραβὴ θὰ εἶχε ἀλλάξει τὴν πορεία τῆς ἱστορίας. Καὶ ὅμως δὲν πρόκειται γιὰ ἀστεῖο. Ἂν ὁ Ναπολέων εἶχε σκοτωθῆ στὸ Ἀρκόλ, ἂν ὁ Ροοζβελτ δὲν ἦταν ἄρρωστος στὴ Γιάλτα, ἡ ὄψις τοῦ κόσμου θὰ ἦταν διαφορετική. Ἂν ἕνα βράδυ ὁ Κροῦστσεφ πιῆ περισσότερη βότκα, μπορεῖ νὰ ἐπηρεασθῆ ἡ τύχη τῆς εἰρήνης.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, γιὰ κάθε πόλεμο χρειάζονται δύο. Καὶ σήμερα δὲν φαίνεται πιθανὸς ἕνας γενικὸς πόλεμος, διότι ἡ μὲν Ἀμερικὴ εἶναι εἰρηνόφιλος, ἡ δὲ Ρωσσία ἔχει ἐσωτερικὲς σκοτοῦρες, ποὺ τῆς φθάνουν. Ὁ Μπουλγκάνιν ἐξεστόμισε στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ἀπειλές, ἀλλὰ ἐπρόκειτο περὶ φλυαρίας καὶ ὄχι περὶ σοβαρῶν ἀπειλῶν. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη ὁ κολοσσὸς ἐκλονίσθη. Καὶ ἔτσι δὲν ἔχει πόλεμο αὔριο.

Ἀλλά, μεθαύριο; Ὑπάρχουν δύο πιθανὲς ἐξελίξεις. Στὴ Ρωσσία εἶναι πιθανὸν νὰ ἐγκατασταθῆ (καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ 1957) στρατιωτικὴ δικτατορία. Ὁ Ζούκωφ μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ Βοναπάρτης. Ἡ δικτατορία μὲ τὶς μπότες θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀποστολὴ τῆς διατηρήσεως τῆς σταλινικῆς κληρονομίας, ἤτοι τῆς ἐπεκτάσεώς της. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ ἐγίνετο τότε ἱκανὴ γιὰ τὶς πλέον ριψοκίνδυνες πρωτοβουλίες, εἴτε βραχυπρόθεσμες, ἂν θέλῃ νὰ τσακίσῃ τὸν ἀντίπαλο, εἴτε μακροπρόθεσμες, ἂν προτιμᾶ νὰ περιμένῃ, μὲ τὰ χρόνια, τὴν ἐνίσχυσι τῶν βιομηχανικῶν καὶ δημογραφικῶν της δυνά